

በኃይልህ ጨኸ፤ አትቁጥብ፤ ድምፅህን እንደ መለከት አንሣ፤ ለሕዝቤ መተላለፋቸውን ለያዕቆብ ቤትም ኃጢአታቸውን ንገር።

2 ፤ ነገር ግን ዕለት ዕለት ይሹኛል መንገዴንም ያውቁ ዘንድ ይወድዳሉ፤ ጽድቅን እንዳደረጉ የአምላካቸውንም ፍርድ እንዳልተዉ ሕዝብ እውነተኛውን ፍርድ ይለምኑኛል፤ ወደ እግዚአብሔርም ለመቅረብ ይወድዳሉ።

3 ፤ ስለ ምን ጸምን፤ አንተም አልተመለከትኸንም? ሰውነታችንንስ ስለ ምን አዋረድን፤ አንተም አላወቅህም? ይላሉ። እነሆ፤ በጸማችሁ ቀን ፈቃዳችሁን ታደርጋላችሁ፤ ሠራተኞቻችሁንም ሁሉ ታስጨንቃላችሁ።

4 ፤ እነሆ፤ ለጥልና ለክርክር ትጸማላችሁ በግፍ ጡጫም ትማታላችሁ፤ ድምፃችሁንም ወደ ላይ ታስሙ ዘንድ ዛሬ እንደምትጸሙት አትጸሙም።

5 ፤ እኔ የመረጥሁት ጸም ይህ ነውን? ሰውስ ነፍሱን የሚያዋርደው እንደዚህ ባለ ቀን ነውን? በውኑ ራሱን እንደ እንግጫ ዝቅ ያደርግ ዘንድ ማቅንና አመድንም በበታቹ ያነጥፍ ዘንድ ነውን? በውኑ ይህን ጸም፤ በእግዚአብሔርም ዘንድ የተወደደ ቀን ትለዋለህን?

6 ፤ እኔስ የመረጥሁት ጸም ይህ አይደለምን? የበደልን እስራት ትፈቱ ዘንድ፤ የቀንበርንስ ጠፍር ትለቅቁ ዘንድ፤ የተገፉትንስ አርነት ትሰድዱ ዘንድ፤ ቀንበሩንስ ሁሉ ትሰብሩ ዘንድ አይደለምን?

7 ፤ እንጀራህንስ ለተራብ ትቁርስ ዘንድ፤ ስደተኞቹን ድሆች ወደ ቤትህ ታገባ ዘንድ፤ የተራቁተውንስ ብታይ ታለብሰው ዘንድ፤ ከሥጋ ዘምድህ እንዳትሸሽግ አይደለምን?

8 ፤ የዚያን ጊዜ ብርሃንህ እንደ ንጋት ይበራል፤ ፈውስህም ፈጥኖ ይበቅላል፤ ጽድቅህም በፊትህ ይሄዳል፤ የእግዚአብሔርም ክብር በኋላህ ሆኖ ይጠብቅሃል።

9 ፤ የዚያን ጊዜ ትጠራለህ እግዚአብሔርም ይሰማሃል፤ ትጮኻለህ እርሱም። እነሆኝ ይላል። ከመካከልህ ቀንበርን ብታርቅ፤ ጣትህንም መጥቀስ ብትተው፤

10 ፤ ባታንጐራጉርም፤ ነፍስህንም ለተራብ ብታፈስስ፤ የተጨነቀውንም ነፍስ ብታጠግብ፤ ብርሃንህ በጨለማ ይወጣል ጨለማህም እንደ ቀትር ይሆናል።

11 ፤ እግዚአብሔርም ሁልጊዜ ይመራሃል፤ ነፍስህንም በመልካም ነገር ያጠግባል አጥንትህንም ያጠናል፤ አንተም እንደሚጠጣ ገነት፤ ውኃውም እንደማያቋርጥ ምንጭ ትሆናለህ።

12 ፤ ከዱሮ ዘመን የፈረሱት ስፍራዎች ይሠራሉ፤ የብዙ ትውልድም መሠረት ይታነጻል፤ አንተም። ሰባራውን ጠጋኝ፤ የመኖሪያ መንገድን አዳሽ ትባላለህ።

13 ፤ ፈቃድህን በተቀደሰው ቀኔ ከማድረግ እግርህን ከሰንበት ብትመልስ፤ ሰንበትንም ደስታ፤ እግዚአብሔርም የቀደሰውን ክቡር ብትለው፤ የገዛ መንገድህንም ከማድረግ ፈቃድህንም ከማግኘት ከንቱ ነገርንም ከመናገር ተከልክለህ ብታከብረው፤

14 ፤ በዚያን ጊዜ በእግዚአብሔር ደስ ይልሃል፤ በምድርም ከፍታዎች ላይ አወጣሃለሁ፤ የአባትህንም የያዕቆብን ርስት አበላሃለሁ፤ የእግዚአብሔር አፍ ተናግሮአልና።